

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 21C/81/2006
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1106232256
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. René Milták
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2022:1106232256.24

Uznesenie

Okresný súd Bratislava I v konaní pred sudcom JUDr. René Miltákom, v právnej veci žalobcu: X.. F.E. Q., P., D. R. U. X., XXX XX Bratislava, proti žalovanému: Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Račianska č. 71, Bratislava, o náhradu nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd konanie **z a s t a v u j e**.
Súd žalovanému nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou zo 15.10.2006, doručenu tunajšiemu súdu dňa 16.10.2006, sa domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovaným 1./Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, 2./ S.. E. V., 3./ JUDr. H. Š., 4./ S.. K. S., povinnosť na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 33.193,92 Eur (1.000.000,- Sk) s príslušenstvom.
2. Žalobca svoj nárok odôvodnil tvrdením, podľa ktorého rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 3 Cob 166/2006-330 zo dňa 03.07.2006 obsahoval vo svojom odôvodnení difamujúce, nepravdivé a nezákonné skutkové zistenia vo vzťahu k osobe žalobcu, konkrétne:
  1. "Dohodu o postúpení pohľadávky uzatvoril X.. F. Q., ktorý bol do 28. júla 2000 konateľom žalobcu" - str. 3,
  2. "O dohode o postúpení pohľadávky X.. F. Q. neinformoval spoločníkov, ani valné zhromaždenie a konal v rozpore so zákazom konkurencie" - str. 3,
  3. "Rozpor s dobrými mravmi hodnotí odvolací súd hlavne z toho dôvodu, že Ing. F. Q., ktorý dohodu podpísal ako konateľ žalobcu bol väčšinovým spoločníkom a tiež konateľom žalovaného" - str. 4,
  4. "Jeho vzťahy a konanie v spoločnosti žalobcu vyústili do jeho odvolania z funkcie konateľa žalobcu dňa 28. júla 2000" - str. 4,
  5. "Takéto rozhodnutie očakával a preto sa rozhodol uzavrieť takúto dohodu o postúpení pre svoju spoločnosť, ktorá je však nevýhodná pre spoločnosť žalobcu, ktorému ostali len nevýhodné povinnosti z postúpenej pohľadávky" - str. 4,
  6. "Ak bol skutočný dôvod na uzavretie dohody bezodplatne, nič nebránilo Ing. Q. tento do textu dohody zakomponovať a špecifikovať" - str. 4
3. V priebehu konania došlo k zmene petitu žalobného návrhu, a to tak, ako je uvedené v uznesení Okresného súdu Bratislava I, č.k. 21C 81/2006-51 zo dňa 28.07.2008.
4. Následne rozsudkom Okresného súdu Bratislava I, č.k. 21C 81/2006-133, zo dňa 31.10.2008 došlo k zamietnutiu žaloby žalobcu.
5. Krajský súd v Bratislave rozsudkom č.k. 7Co 263/2009-188, zo dňa 19.04.2011 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa.
6. Na základe uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, č.k. 6 Cdo 149/2011-231, zo dňa 26.09.2012 došlo k zrušeniu rozsudkov odvolacieho súdu a súdu prvého stupňa v tejto veci v spojení s opravným uznesením zo dňa 23.09.2009, č.k. 21C 81/2006-175 a vráteniu veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Podľa názoru dovolacieho súdu odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu, v časti

tykajúcej sa otázky účasti v konaní na strane žalovaného nespĺňalo požiadavku presvedčivosti. Odvolací súd totiž v záhlaví rozsudku označil na strane žalovaného jeden subjekt, a to Slovenskú republiku, zastúpenú štyrmi zástupcami - Ministerstvom spravodlivosti SR a sudkyňami Krajského súdu v Bratislave S.. E. V., S.. H. Š. a S.. K. S., no v rozpore s tým na strane 19 odôvodnenia rozsudku v prvom odseku uviedol, že v konaní išlo o štyroch žalovaných, a to: 1/ Slovenskú republiku, zastúpenú Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, 2/ Slovenskú republiku zastúpenú S.. E. V., 3/ Slovenskú republiku, zastúpenú S.. H. Š. a 4/ Slovenskú republiku, zastúpenú S.. K. S.. Záhlaviu rozsudku o jedinom účastníkovi konania na strane žalovaného odporoval aj odsek 3 na strane 20 odôvodnenia, v ktorom odvolací súd konštatoval správnosť právneho záveru súdu prvého stupňa, podľa ktorého "odporokyne v 2. až 4. rade" nie sú pasívne legitimované v tomto konaní. Nesúladnosť odôvodnenia rozsudku vyplývala aj z odseku 1 na strane 21 rozsudku, v ktorom odvolací súd vyslovil záver, že sudkyne označené žalobcom za zástupkyne štátu, sa stali účastníkmi konania so všetkými právami a povinnosťami z toho vyplývajúcimi. Kým pasívne legitimovaným subjektom, voči ktorému je uplatňovaný nárok na náhradu škody spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci mohol byť v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. len štát, pasívne legitimovaným subjektom, voči ktorému je uplatňovaný nárok na ochranu osobnosti podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka bol pôvodca neoprávneného zásahu do osobnostných práv. Pokiaľ by však k zásahu do osobnostných práv malo dôjsť časťou odôvodnenia rozhodnutia súdu, zastáva dovolací súd názor, že pasívne legitimovaným subjektom v konaní o ochranu osobnosti je v takomto prípade tiež štát. Vzhľadom na podobnosť slovenskej právnej úpravy občianskoprávnej ochrany osobnosti s českou právnou úpravou tohto inštitútu dal dovolací súd do pozornosti súdu prvého stupňa nález Ústavného súdu Českej republiky, sp. zn. I. ÚS 310/05, v ktorom bol vyslovený názor, že aj odôvodnením rozsudku možno zasiahnuť do osobnostných práv ako priamo účastníka konania, tak aj tretej osoby. Takéto porušenia je však treba zvažovať s ohľadom na funkciu odôvodnenia, najmä preto, aby súdu bolo umožnené vykonávať jeho funkciu, teda jasne a podrobne vysvetliť, aký skutkový stav bol v danom prípade zistený a aké je jeho právne posúdenie. Z tohto dôvodu možno vo vzťahu k odôvodneniu súdneho rozhodnutia uvažovať o prípadnom neoprávnenom zásahu do osobnostných práv len celkom výnimočne.

7. Po vrátení veci tunajšiemu súdu, došlo dňa 23.01.2014 k vydaniu uznesenia, č.k. 21C 81/2006-246, na základe ktorého tunajší súd odmietol žalobný návrh v časti subjektov, oprávnených konať za štát, označených ako: senát Krajského súdu v Bratislave v zložení: 2. S.. E. V., 3. S.. H. Š., 4. K. S., všetci s adresou pracoviska Krajský súd v Bratislave, Záhradnícka č. 10, Bratislava.

8. Predmetné uznesenie bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Bratislave, č.k. 5Co 190/2014-251, zo dňa 03.04.2014.

9. Krajský súd v Bratislave na základe uznesenia 5Co/209/2018 zo dňa 26.08.2018 zrušil rozsudok Okresného súdu Bratislava I, č.k.: 21C/81/2006-272 zo dňa 30.09.2014.

10. Lustráciou v Registri obyvateľov súd zistil, že žalobca dňa 30.03.2022 zomrel.

11. Podľa § 61 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP"), procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

12. Podľa § 62 CSP, ak strana nemá procesnú subjektivitu, súd konanie zastaví.

13. Podľa § 63 CSP, ak strana zomrie počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, súd posúdi podľa povahy sporu, či má konanie zastaviť, alebo či v ňom môže pokračovať.

14. Podľa § 63 ods. 2 CSP, v konaní súd pokračuje najmä vtedy, ak ide o majetkový spor. Súd rozhodne, že v konaní pokračuje s dedičmi strany, prípadne s tými, na ktorých podľa výsledku dedičského konania prešlo právo alebo povinnosť, o ktorých v konaní ide, a to len čo sa skončí konanie o dedičstve.

15. Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

16. Podľa § 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

17. Právo na poskytnutie náhrady nemajetkovej ujmy v zmysle cit. ust. § 17 zák. č. 514/2003 Z. z. má podobne ako náhrada nemajetkovej ujmy spôsobenej zásahom do osobnostných práv v zmysle § 13 ods. 2 Obč. zák. alebo právo na bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia pri škode na zdraví v zmysle ust. § 444 Obč. zák. osobný charakter - je totiž viazané na tú osobu, ktorá tvrdí, že bola poškodená, resp. že jej bola spôsobená ujma. Vzhľadom na túto osobnú povahu uplatňovaného práva toto právo smrťou poškodenej osoby zaniká.

18. Uvedenému záveru nasvedčuje aj právny záver vyslovený NS SR v rozsudku zo dňa 30.03.2010 sp. zn. 2Cdo/93/2008, že "nemajetková ujma je primerané zadostučinenie, ktoré nemá charakter peňažnej náhrady, teda nejde o majetkové plnenie, ale je výlučne prostriedkom

morálneho, imateriálneho pôsobenia. Svojou povahou nejde o prostriedok represívny, ani reparačný, ale o špeciálny prostriedok ochrany osobnosti so satisfakčnou povahou, ktorá sa bezprostredne nepremieta do majetkovej sféry postihnutej fyzickej osoby, preto ju nemožno vyjadriť a vyčísliť v peniazoch. Toto subjektívne osobnostné právo je právom neoddeliteľným od osobnosti fyzickej osoby, ktoré trvá po celú dobu života fyzickej osoby, ako právo rýdzo osobné, nemôže sa pred súdom domáhať úspešne občianskoprávnej ochrany podľa citovaných ustanovení nikto iný, ako sama dotknutá určitá konkrétna fyzická osoba, preto na uplatnenie práva na náhradu nemajetkovej ujmy je aktívne legitimovaná vždy tá fyzická osoba, voči osobnosti ktorej smeroval zásah a toto právo ako právo nemajetkové, zaniká smrťou (§ 7 ods. 2 Občianskeho zákonníka), neprechádza smrťou fyzickej osoby na dedičov a nestáva sa predmetom dedenia".

19. Z uvedeného vyplýva, že je vylúčené, aby súd priznal zadosťučinenie v peniazoch namiesto dotknutej fyzickej osoby nejakému tretiemu subjektu, pretože poskytnutím nemajetkovej ujmy v peniazoch niekomu inému by stratilo nielen svoju satisfakčnú funkciu, ktorým má byť zmiernenie nemajetkovej ujmy zomrelej fyzickej osoby, ale by nadobudlo výlučne majetkový charakter, čo je v rozpore s cieľom ochrany poskytovanej citovanými ustanoveniami.

20. V danej veci má súd z výsledku lustrácie z Registra obyvateľov za preukázané, že žalobca v priebehu konania zomrel. V takomto prípade má súd po posúdení povahy sporu možnosť konanie buď zastaviť alebo v konaní pokračovať. Povahou veci sa rozumie povaha hmotných práv a povinností, o ktoré v konaní ide, čo vyplýva práve z toho, že procesné nástupníctvo sa odvodzuje od nástupníctva hmotnoprávneho. V predmetnom konaní sa žalobca domáhal náhrady nemajetkovej ujmy. Konajúci súd poukazuje na skutočnosť, že právo na náhradu škody za vzniknutú nemajetkovú ujmu je nárokom osobnej povahy, ktoré môže uplatniť iba účastník poškodený nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci a jeho smrťou tento nárok zaniká. Svojou povahou je veľmi úzko spojený s dotknutou fyzickou osobou a má za účel formou konštatovania porušenia práva a prípadne primeranou finančnou náhradou zmierniť nemajetkovú ujmu spôsobenú účastníkovi konania nesprávnym úradným postupom. Nakoľko smrťou poškodenej osoby by poskytnutie peňažného zadosťučinenia niekomu inému než poškodenej osobe stratilo svoju satisfakčnú funkciu, neprichádza v tomto prípade do úvahy pokračovanie v konaní s právnymi nástupcami zomrelého.

21. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd vzhľadom na osobnú povahu danej veci v zmysle § 63 CSP konanie zastavil.

22. Podľa čl. 4 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

23. Podľa čl. 4 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

24. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

25. Podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

26. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku s prihliadnutím na čl. 4 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ale žalovanému ako protistrane, ktorá procesne nezavinila zastavenie konania, nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal, nakoľko žalobca počas konania, skôr ako sa konanie právoplatne skončilo, zomrel. Súd vo vzťahu k žalobcovi ako subjektu bez procesnej subjektivity nemohol o nároku na náhradu trov konania rozhodnúť a teda žalovanému priznať nárok náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, Krajskému súdu v Bratislave, podaním na tunajšom súde, písomne, v dvoch vyhotoveniach /§ 362 ods. 1 CSP/. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody)

a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) /§ 363 CSP/. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania /§ 364 CSP/.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len

do uplynutia

lehoty na podanie odvolania /§ 365 ods. 3 CSP/.